

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in

ongereren, bij M. COLLÉE, uitgever
eigenaar van dit blad, groote Markt,
1.
De Postrijder verschijnt 's dinsdags,
onderdags & zaterdags.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centimen.
Aankondigingen, 15 centimen pe
drukregel.

TONGEREN, DEN 8 APRIL.

De tijden worden somber.

geerde lezers, de tijden worden somber. wij met onpartijdigheid den loop der zaken beuren, dan moeten wij bekennen dat wij tegende zwarte wolven aan den gezichteinder merken die, vroeg of laat, over ons geliefde vland zullen losbersten en de dwingelandij, de vernij, de barbaarscheid alom zullen verdeden.

In inderdaad, werpen wij onze blikken rond en wat zien wij?.....

Zien wij niet dat al de machten van het hellsch rationalismus samenspannen om ons een onzerbaarste rechten, te weten: de godsdienstige vheid, te ontneemen en ons tot de slaven der denkerij te maken? Dit betwisten, ware de dladzogen loochenen. Het is immers te klaar en duidelijk bewezen dat het maconniek liberalismus en ander oogwit heeft. Waarom zouden zijne zhangers werken en zwoegen om alle godsdienstige gevoel in de herten der volkeren te verdooven, aron willen zij ons al onze duurgewonnen rechten en vrijheden ontnemen anders dan om ons slaven der vrijdenkerij te maken? De gedurige remissen en ontelingen onzer gewijde kerken, de aanhoudende beschimpingen en spottentien tegen onzen H. Godsdienst en onze priesters een openbaren weg, in de liberale drukpers, de theaters, de vervolgingen die de kerk en re geestelijkheid in Duitschland en Zwitserland verduren hebben, worden al ten voordeele der videnkerij gepleegd. Het maconniek liberalismus is de vrijdenkerij, door gewelddige middelen, op de veld doen heerschen, omdat het gezwoven heeft t rijk der godsdienst op aarde te verdelgen.

Die droevige toestand moet ongetwijfeld alle re katholieke Belgen doen zuchten, doch hij zal n niet ontmoedigen. Zij weten dat, als zij aan nnen godsdienst getrouw blijven, de zwarte lken die ons bedreigen kunnen afgekeerd wor- n. Maar om zulks te verkrijgen, moeten zij zich ze vaderlandsche leus herinneren: *Eendracht aakt macht*. Met eendrachtigheid moeten zij het eralismus bevechten overal en in alles, dat is te ggen, op den openbaren weg, in de herbergen, de kiezingen, in de besturen, in zijne scholen en oral in zijne vuige goddelooze drukpers en uchtschriften. Toonen wij ons overal en in alles tholij in den waren zin des woords, verdedigen ij onbeschroomd onze katholieke rechten en vjheden, bilden wij vuriglijk en vast en zeker llen de dreigende donkere wolven van boven ons derland verdwijnen.

(Denderbode.)

De Priesters en de Geuzen.

Dagelijks leest men in de geuzenbladen voorallen van priesters die de heiligheid van hunnen aat vergeten hebben; doch gewoonlijk noemt en noch personen noch plaatsen, omdat het ewoonlijk uitgevondene of laterlijke dingen zijn. Veronderstel een oogenblik dat op vijf honderd riesters en kloosterlingen er één zij die volgens ienen staat niet leeft; wat zou dat bewijzen?.... lechte priesters zijn dungezaalde uitzonderingen, onder dit zou het zeker zoo zeer in 't oog niet allen. Wij zullen aan de brave en zedige geuzen oen opmerken dat nooit de kerk verklaard heeft at onder hare priesters geene geuzen mogelijk ij!

Indien er ongelukkiglijks soms iets voorvalt dat en priesterlijken staat oentert, dan roepen de euzen: *Zie! zoo, zoo zijn de priesters!* en dan eten zij goed genoeg dat zij valscheid vertellen, at de priesters de eerste zijn om over den misstap an een hunner te zuchten, en dat de kerkelijke verheid er aanstonds bij is om den plichtige aar behooren te behandelen en tot betere ge- oelens te brengen.

De geuzen doen, zegde vroeger Mgr Dechamps, oals iemand die de vruchten van eenen boom illende proeven, wacht tot dat een derzelve van en tak afgevallen en in het slijk neêrgeestort zij, aarna ze opraaft, proeft en wegsmit, zeggende: *ie vruchten degen niet, er zitten wormen in en e zijn met slijk bemorst!* Dwaze, zou men het echt hebben te antwoorden, zoo kunt gij over de vruchten niet oordeelen; de afgevallene zijn zoo, a; doch deze die op den boom staan hebben geene wormen en het slijk van den grond bevuilt ze niet! Gij moet op dien eenen priester der vijf onderd geene aandacht geven, zie de vier hon- ond en negen-en-negentig aan de kerk getrouw ebevenne. Zie deze bij uwe kinderen, bij de adeeloozen, bij den arme, bij de sterfbedden en in hunne bid- en studeervertrekken! Zoo zijn ze, e priesters, en niet zooals die gevallene!

De geuzen maken zich wetens en willens gelijk an de raven. Die vogelen vliegen door de lucht, ver veld en weiden heen, en geven geen aandacht op de gezonde kudden welke in de velden grazen. Doch ginds, op den hoek der weide, bij den gracht, ligt een dood schaap in staat van ontbin- ling of verrotting; daar vallen ze op neder en wraakzuchtig slaan zij er bek en klauwen in.

Tusschen de priesters, wier leven van tijd tot tijd de kerk bedroeft, zijn er twee soorten: Een priester begint eene fout, de kerk vermaant en straipt hem met moederlijke liefde. De ver-

dwaalde verstaat zijne misdaad en, onderdanig aanveerd hij de opgelegde boete. Zijn schelmstuk is, honderd op één, zoo groot niet dat, zoo hij een burger ware, men hem den naam van defdig man zou durven ontzeggen. Seffens wordt het feit vergroot en uitgebreid door al de geuzenbladen. Die eerlijke schrijvers welke, in artikelen en feuillets, niets doen dan de goede zeden onder- mijnen, schuimbekken alsdan van razernij omdat een ongelukkige, in een oogenblik van vergeel- heid, hunne principen bijgetreden is!... Ging die priester tot de tweede soort over, wierd hij doorslecht, dat wil zeggen bleef hij in zijne dwaling verhard, lachte hij met zijne vermaningen en boete hem door de kerk voorgoehouden, dan keerde zeker de kaart, dan wierd hij bij de geuzen een groot man; de grootste schelmstukken wierden ligte en vergeellijke zwakheden, wat zeg ik, natuurlijke vereischen!... De ondegende priester, in strijd met de kerk, is immers een geus!... Welke groote mannen zijn Opsomer, Mous, Juncqua, Hyacinthe en consoorten niet geworden?

Ik herinner mij nog den tijd toen meester Opsomer, in opstand tegen zijnen bisschop, — voor dat hij te Charleroi met de kas zijne meesters opstak, om er zich met slecht vrouwvolk eens wel mede te doen — te Antwerpen en elders, in herbergen en dergelijke plaatsen konferentien gaf, hoe al de geuzengazetten den geleerden (???) en verlichten priester ophemelden.

De dweeponde *pater Hyacinthe*, die zijne *chers haillons* (monniksklederen) over de haag smeet en de zoetheden van Cupido met de weduwe Merriman smaakt, werd in onze Kamers door de geuzen eene *glorieuse soutane* (glorierijk priesterkleed) geheeten!

Zoo de priesters slecht waren, geloof vrij, lezers, de geuzen zouden er niets tegen hebben. Zoo de kerk moest zeggen: *Mijne priesters deugen niet*, dan zouden de geuzen hunne vurigste verdedigers zijn. Hoe worden die acht afgevallene op 12,000 in Duitschland door Bismarck niet be- wierookt en ondersteund? Heeft men al ooit onze geuzengazetten Reinkens goede zeden hooren in twijfel trekken? Hebben ze ooit aan de heiligheid getwijfeld van de andere deutsche apostaten en van de nieuwmodische zwitsersche priesters! Deze haatsten zijn meest allen uit andere landen geko- men, waar ze om hunne deugd wel juist geene glanskroon mochten verwachten.

(De Brusselaar.)

De gevaarlijkste misleiders van het volk in onze dagen, zijn de zoogezegde schrijvers en uitgevers van die nietige, ongodsdienstige, zedeloze bladen, welke tegenwoordig zoo menigvuldig overal, in steden en dorpen, ja, in de kleinste en afgelegenste gehuchten verspreid worden.

Dat zulke mannen hoogst gevaarlijk zijn zal niemand betwisten, als men nazielt, dat de stoffen, die zij verhandelen, grootendeels de hevigste drijven van 's menschen hart steelen en ophitsen, en hunne innemende schrijfwijze den onvoorzich- tigen lezer medesleept, om zoo te zeggen zonder dat hij het weet, om hem in den afgrond des ver- derfs neder te storten.

Terecht dan heeft een vermaard tijdschrijver gezegd: « het gevaarlijkste wapen, het krachtigste en langdurigste vergift is de pen in slechte han- den; hierdoor worden het volk, de nageslachten bedorven; hieruit spruiten onberekenbare wan- gedrochten voort. »

Werpen wij eenen oogslag rondom ons, en zien wij wat de samenleving is geworden? Vast en zeker, de goeden spannen samen, brengen allen het hunne bij om den aanstroomenden vloed des kwaads ondoorbreekbare dijken op te werpen; doch ook het hellsch gebroed sluimert niet; de slechte gazetschrijvers springen hen in de bres, veinzelij, leugen, lastertaal, niets laten zij onbe- proefd; dan och! de vloed rolt al langer hoe wil- der, de golven stijgen immer hooger en hooger, het bederf neemt dagelijks toe, en welhaast mis- schien, zonder eene bijzondere hulp van Gods Voorzienigheid, zal hetzelfde algemeen worden.

Wende de Hemel dat grootste der onheilen van ons af!

Pius IX.

Eene deputatie van katholieken uit verschillende landen, onder de leiding van den hertog Des Cars, is verledene week door Z. H. Pius IX ontvangen geworden. Deze deputatie bevatte een groot getal Belgen, waaronder men bemerkte Mr de Cannart d'Hamale, senator, voorzitter der belgische deputa- tie; graaf de Hemptinne, Joseph en J. B. de Hemptinne; graaf de Nédonchel; graaf Albert de Robiano; baron Surmont de Volsberghe; markies de Courtebourne; den eerw. heer Riemacker; den eerw. kanonnik Morsé; baron della Faille; Mgr. Van den Branden de Reeth; baron Pycke de Peteghem, enz.

In antwoord op het Adres der deputatie, hield de H. Vader eene uitmuntende toespraak, waarin Z. H. onder andere zegde:

« Wanneer ik mijne blikken over de verschil- lende punten der katholieke wereld laat rondwalen, bemerk ik het bedroevend en smertend tooneel van eene uitgestrekte verwoesting, veroorzaakt door de wreedheid van de vijanden der kerk. Ik zie de vreedzame kloosterlingen en religieuze Zusters uit hunne stille bidplaatsen verdreven.... Ik zie de rechten der kerk met voeten vertreden

en geschonden, in zoo verre, dat men Haar belet hare bedienaars te kiezen.

« Maar wat zal er, zegt de H. Vader verder, van de goddeloozen geworden, welke de kerk vervol- gen? Er is mij dezer dagen een boek aangeboden, dat in een katholiek land van Europa is gedrukt. In hetzelfde worden met groote nauwkeurigheid de feiten herinnerd, die betrekking hebben met het uiteinde van de vervolgers der kerk. Allen, zonder uitzondering, hebben ellendig hun leven geëindigd. De schrijver begint met Herodes, Pilatus, Caiphaz. komt tot op onzen tijd en toont dit rampzalig uiteinde aan.

« Wij, wij ook hebben het recht te gelooven, dat de tegewoordige vervolgers van de kerk een einde als hunne voorgangers zullen hebben, en dat in eenen door de Voorzienigheid bepaalden tijd, God eene barmhertige hand over zijne kerk zal uitstrekken en Haar uit de klauwen harer vijanden en vervolgers verlossen zal; dat Hij Haar als koningin aan de rechterhand van haren godde- lijken Stichter zal doen neêr zitten.

« Gaat voort in uwe gebeden en goede werken; gaat voort in den weg, dien gij bewandelt; luistert naar uwe opperherders; zij zullen u de hand reiken; werkt ieverig met hen mede om de onver- vreedbare rechten der kerk van Jesus-Christus te verdedigen. En dewijl wij allen de hulp van God noodig hebben, keeren wij ons tot Hem, ten einde Hij ons zegene. Moge Hij u bevestigen in de heilige voornemens, door welke gij die rechten verdedigt; u zegenen in de werken, welke gij doet; u zegenen naar ligchaam en ziel; Hij zegene u ook in uwe familie, in al uwe belangen; dat Hij ook zijnen zegen uitstrekke tot de verschillende landen tot welke gij behoort. Dat Hij u zegene in dit leven en in het oogenblik van uwe dood. »

Om niet meer van TKindt, Lolo en verdere liberale financiers te moeten hooren, spreken de geuzenbladen van zekeren Koopman, een ellendige hollandsche priester, die maandag bij verstek, tot tien jaar gevangenis veroordeeld werd.

Dat is, zeggen die bladen, een aanhanger der katholieke zedelee.

De liberale of geuzenpers weet dit wel beter; zij weet wel dat die ongelukkige priester, toen hij zich aan die schanddaden plichtig maakte, *precies de katholieke zedelee over boord wierp*, en... eene onafhankelijke zedelee aannam.

Hij was dus, van dat oogenblik, geen der onzen meer, maar veel meer een van onze tegenpartij, dewijl de geuzerij in haar gazetten, de vrije zedelee voorstaat.

Ook begrijpen wij inderdaad niet, met wat recht de geuzerij dien ellendeling van zich stoot.

Al wat die pers doet is met handen en voeten werken, om den priester van zijnen katholieken plicht te doen afwijken, en als hij dit eenmaal gedaan heeft, als hij tot de vrije zedelee komt over- gelopen, wringt men hem den steen toe!

Zij ten minste zou moeten zeggen: « Gij zijt wel is waar volgens de wetten te ver gegaan; maar in princip is zij het eus met u, aangezien wij de katholieke zedelee als onnatuurlijk beschouwen, en de mensch vrij moet zijn in zijn doen en laten. »

Zij die hunnen plicht zoo schandelijk miskennen, zouden eigenlijk tot geene enkele eerlijke partij moeten behooren; als het liberalisme ons al die rakkers en schurken wil t'huis jagen, moeten wij wel aan den keizer geven wat den keizer is.

De katholieke zedelee is juist het tegenoverge- stelde van wat die kerels doen: — dus, zijn zij geene volgers van onze leer.

De onafhankelijke zedelee, integendeel, is de leer der drijven en passien, en al zouden de plich- tigen zells volgens deze te ver gaan, zij staan toch altijd dichter bij de liberale zedelee dan wel bij de onze.

Verledene week hebben eenige officieren, in tenuue, eene burgerlijke begraafing te Gent bijge- woond. Des anderendags zijn deze officieren voor den kolonel van hun regiment geroepen, die hun van wege den generaal, hoofd der brigade, eenen blaam heeft gegeven « om deel genomen te hebben in eene ongodsdienstige betooging. »

Nog meldt men, dat maandag de kolonel, bij het eindigen van de oefeningen, de officieren, ver- volgens de onder-officieren van dit regiment (1ste jagers te paard), bijeengeroepen heeft, en hun, volgens het bevel van den generaal, heeft doen kennen, dat de wil van dezen is, dat in het toeko- mende niet een officier, onder-officier of soldaat aan ongodsdienstige betoogingen deel mag nemen.

Ziehier hoe, in het engelsch Lagerhuis, M. Shaw, een protestant zich uitdrukte over het voorstel van M. Chambers, om een enkwest tegen de kloosters in te richten:

« Ik houd staande dat het getal der kloosters niet te groot is, in evenredigheid met de behoeften der Roomsch-Katholieke kerk in Engeland. De katholieken hebben niets tegen een onderzoek, doch zij verzetten zich tegen hetzelfde, wanneer het moet ingesteld worden op het aandringen hunner vijanden, en onder de verdenking dat er misbruiken bestaan die moeten uitgerooid worden. »

« Deze instellingen zijn van groot nut voor de engelsche Roomsch-Katholieken, en ik, als pro- testant, ben veeleer geneigd te betrouwen, dat wij, protestanten, het geluk niet hebben, zekere dezer vrouwelijke instellingen te bezitten. Het moet aan de wetten des lands, betrekkelijk paters en nonnen,

overgelaten worden te bestatigen, dat geen ernstige misbruiken in de kloosters bestaan. »

Die protestant heeft meer gezond verstand en meer vrijheidszin, dan vele onzer liberalen, die katholiek geboren en opgevoed zijn.

Wetgevende kiezingen van 1876.

De wetgevende zitting van 1875-1876 zal waar- schijnlijk gesloten worden rond half-mei, voor het tijdstip der provinciale kiezingen voor de vernieu- wing bij helft van de Provincieraden des Rijks. Deze kiezingen zullen maar drie weken vroeger komen dan degene van 15 juni, welke zullen moeten gebeuren voor de gedeeltelijke vernieuwing van de Kamer der Volksvertegenwoordigers in vijf provincien, namelijk Antwerpen, Brabant, West- Vlaanderen, Luxemburg en Namen. De kiezingen voor de gedeeltelijke vernieuwing der provincie- raden zullen dit jaar moeten plaats hebben den 22 mei, vierden maandag der maand.

Zaak der baldadigheden van Mechelen.

Men weet dat een veertiental liberalen of geuzen, waaronder der sekretaris de Mechelsche liberale associatie, in beschuldiging zijn gesteld wegens de laffe en hoogst lakbare mishandelingen en wandaden die te Mechelen gepleegd werden. Niet een katholieke van binnen of buiten de stad is in de zaak betrokken, en men verstaat dat dit de zaken der liberalen niet maakt. De liberale drukpers en vooral de trottoirbladjes, doen al wat hen maar mogelijk is om aan het volk de oprechte waarheid nopens de zaak van Mechelen te verduiken, en het door logentaal en laster pogen te bedriegen. Dezer dagen, had de *Chronique* een valschen en bedrieglijk artikel van dien aard afgekondigd, in hetwelk de achtbare heeren *Graaf de Buissereet* en *Alexander de Burlet*, een der eerste advocaten der balie van Brussel, schandelijk gelasterd werden. Doch vermoed van de walglijkheden die dagelijks ten hunnen opzichte geschreven werden, hebben zij de pen opgenomen en aan de *Chronique* eenen brief geschreven met eisch van inlansching door den welken aan hare lezers bewezen wordt, dat de schrijvelaar van hun geliefkoosd blad, een logenaar en walgijlike logenaar is. Ziehier dezen brief:

« In een gerechterlijk verslag, volgens uwe denkwijze gemaakt, hebt gij laatst opzichtsens de instruktie te Mechelen, gedrukt:

« M. Riemslogh, als getuige opgeroepen HEEFT VERKLAARD ONDER EED, dat sieur de Burlet, waarvan men een der belangwekkende slachtoffers van den aanval gemaakt heeft, zelf, aan de statie, met eene opmerkenwaardige drift, gestagen heeft.

« Derselbe getuigen heeft verklaard, dat een slachtoffer dronken was.

« Ik heb gezien dat M. de Buissereet DRONKEN WAS, heeft M. Riemslogh gezegd, en tweemaal heeft men die vermelding niet geakteerd in de getuigenis. De getuige heeft gesproteerd en het is op zijnen aandrang, dat de rechter gedrongen is geweest die schoone zinsne te akteeren.

« Die regels, Mijnheer, zullen bij de tribunaalen aangeklaagd worden, als het oogenblik zal ge- komen zijn, en als gij noch de anderen, u achter geen uitvluchten meer zult kunnen ver- schuilen.

« Maar in afwachting willen wij uwe eigene lezers laten oordeelen, nu wij in staat zijn om hen inlichtingen te geven.

« Ziehier de waarheid: Wij hadden uw artikel aan M. den rechter van instruktie gezonden, met verzoek om ons wel, bij geval, in tegen- woordigheid te willen brengen van den getuige, die ons iets ten laste legt van het geen gij zegt.

« Wij werden inderdaad zaterdag laatstleden voor dien magistrat en beide in zijn kabinet geroepen, waar zich de getuige bevond.

« De rechter zegde aan dezen in het vlaamsch: *M. Riemslogh, wil die heeren aanzien en mij zeggen of gij in een dezer twee graaf de Buissereet of M. de Burlet herkent?*

« Getuige, na lang gedacht en gekeken te hebben, antwoordde in het vlaamsch.

« Neen, ik herken ze niet; IK HEB DEN EENEN OF DEN ANDEREN VAN MIJN LEVEN NIET GEZIEN.

« Te meer, op het oogenblik zijner verklaring te teekenen, vroeg dezelfde M. Riemslogh iets beslissend er bij te voegen, welke van het geen gij geschreven hebt, Mijnheer, alle mogelijke verontschuldiging wegneemt.

« IK HEB NOOIT BEWEERD, zegde hij dat ik iemand herkend heb; ik heb altijd integendeel gezegd, dat ik niemand kon herkennen, omdat het te donker was, en ik hou er aan dat die ver- klaring andermaal geakteerd worde.

« Dat, na die woorden, Mijnheer, uwe lezers de artikelen herzien, en dat zij zelf het woord uitspreken, waarmee zulke middelen van polemiek moeten bestempeld worden.

« Na M. Riemslogh werd M. Liagre, militaire dokter te Mechelen, met ons gekonfronteerd.

« Die getuige had den 15 februari aan de statie verscheidene gekwetsten verzorgd, en men schreef hem ook gezegden toe, die nadeelig voor ons waren.

« Welnu, hij verklaarde zeer goed M. de Burlet te herkennen, wiens medeleerling hij geweest